

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 6T/1/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5824010008
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniela Pilarčíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2024:5824010008.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, samosudkyňou Mgr. Danielou Pilarčíkovou, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a/ Tr. zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.03.2024 v Námestove, takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXX/XXX, C., slobodný, t. č. v Ústave na výkon väzby a v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Žilina,

uznáva sa vinným, že

i napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 15.08.2023, sp. zn. 4T/42/2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.08.2023, ktorým bol odsúdený za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c) Trestného zákona, za prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá po dobu dvoch rokov, dňa 21.10.2023 v čase o 04:03 hod. po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov viedol osobné motorové vozidlo zn. BMW X5, EČV: E. po ulici Radničná v meste Tvrdošín, pričom na ulici Pod Žiarcom v Tvrdošíne pri rodinnom dome č. 284 bol policajnou hliadkou Obvodného oddelenia PZ Tvrdošín zákonným spôsobom zastavený a kontrolovaný, pri kontrole sa podrobil dychovej skúške prístrojom AlcoQuant 6020 plus, ev. č. A410038, ktorou mu bolo dňa 21.10.2023 v čase o 04:08 hod. zistené 0,59 mg/1 alkoholu v dychu,

t e d a

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

t ý m s p á c h a l

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a/ Tr. zákona,

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e:

Podľa § 289 ods. 3 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 4 Tr. zákona, § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona, § 36 písm. l/ Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona obvineného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2, 3 Tr. zákona obvinenému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 5 (päť) rokov a 8 (osem) mesiacov.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo pod č. k. Pv 424/23/5507-22 podal dňa 04.01.2024 tunajšiemu súdu obžalobu na A. B. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a/ Tr. zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení urobil podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu. Na všetky ustanovenia v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. poriadku, ktoré mu súd prečítal, obžalovaný odpovedal, že rozumie čo tvorí podstatu skutku, ktorý mu je kladený za vinu, bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, rozumie právnej kvalifikácii, bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy kladené mu za vinu a dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za skutok, ktorý sa kvalifikuje ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona, prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a/, c/ Tr. zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona. Prokurátor a obhajca k vyhláseniu obžalovaného navrhli vyhlásenie obžalovaného o vine prijať. Postupom podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku súd prijal vyhlásenie obžalovaného o vine a podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Podľa § 289 ods. 3 písm. a / Tr. zákona odňatím slobody až na dva roky sa páchatel' potrestá, ak vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona odňatím slobody až na dva roky sa páchatel' potrestá, ak marí výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa pri trestnom čine ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a pri trestnom čine marenia výkonu úradného rozhodnutia vyžaduje úmyselné zavinenie v zmysle ust. § 15 Tr. zákona.

Podľa § 15 Tr. zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel' a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom (priamy úmysel), alebo b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený (nepriamy úmysel).

Po subjektívnej stránke obžalovaný konal v priamom úmysle v zmysle ust. § 15 písm. a/ Tr. zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Súd prijal vyhlásenie obžalovaného o vine vo vzťahu k súdenému skutku, ktorý subsumoval pod skutkovú podstatu prečinov marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona a ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a/ Tr. zákona, pretože nemal pochybnosti o trestnej zodpovednosti obžalovaného, o jeho zavinení a trestnosti skutku.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zákona základným predpokladom trestnej zodpovednosti za prečin je bezpečné zistenie, či konanie nesie nielen všetky formálne znaky trestného činu – prečinu, ale i toho, či ide o prečin aj v intenciách § 10 ods. 2 Tr. zákona, a to znamená, že vzhľadom na spôsob vykonania

činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela, je jeho závažnosť nie nepatrná (materiálny korektív). V súdnej veci mal súd preukázané naplnenie materiálneho korektívu predovšetkým osobou obžalovaného, ktorý sa dopustil skutku, hoci už bol aj za rovnaký trestný čin odsúdený – špeciálna recidíva (vo vzťahu k prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky), opakovane spáchal trestný čin v súvislosti s vedením motorového vozidla, pričom ani nemá vodičské oprávnenie, v registri trestov má celkom 3 záznamy a tiež sa dopustil v súbehu dvoch trestných činov.

Obžalovaný k osobným a majetkovým pomerom na hlavnom pojednávaní uviedol, že žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou. Pred vzatím do väzby v tejto veci pracoval na pracovnú zmluvu v kamenárstve s mesačným príjmom cca 700,- €. Keďže je vo výkone väzby, nemôže finančne pomáhať rodine, tiež musí splácať exekúcie. Jeho matka sa stará o mladších súrodencov, má viacero zamestnaní, pracuje ako pomocná sila v kuchyni na priemyselnej škole a tiež je zamestnaná aj ako upratovačka. Obaja jeho súrodenci študujú.

K osobe obžalovaného po prečítaní a oboznámení sa so správami súd zistil, že doposiaľ bol celkom 5 krát riešený v priestupkovom konaní, dvakrát bol postihnutý za priestupok proti majetku, dvakrát na úseku cestnej dopravy – vedenie bicykla pod vplyvom alkoholu a ako chodec nemal na sebe reflexné prvky za zníženej viditeľnosti a jedenkrát bol postihnutý v blokovom konaní za verejné pohoršenie. V registri trestov má dva záznamy. Bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/26/22 zo dňa 10.05.2022 pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona a iné a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody so skúšobnou dobou do 11.05.2023. Rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 4T/42/23 zo dňa 15.08.2023 bol odsúdený pre prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c/ Tr. zákona a iné na úhrnný trest povinnej práce vo výmere 140 hodín a trest zákazu činností viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 2 roky.

Pri úvahách aký druh a výmera trestu spravodlivo zohľadňujú konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy, súd vychádzal zo zásady proporcionality (trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchaniu trestného činu), z účelu trestu, podľa ktorého má pôsobiť, na ochranu spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, voči ktorým sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest zároveň musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Pri ukladaní trestu obligatórne prihliadal na ust. § 38 ods. 2 Tr. zákona, na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. obžalovanému bol ukladaný trest podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona, teda pri prevahe priťažujúcich okolností. Na strane obžalovaného bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť – obžalovaný sa k trestnému činu priznal a úprimne ho oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zákona) a dve priťažujúce okolnosti, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zákona) a už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zákona; odsúdenie vo veci Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/26/22).

Súd sa nestotožnil s návrhom obhajoby, že v prípade obžalovaného je treba mu priznať ďalšie poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. d/ a n/ Tr. zákona, obžalovaný síce bol v čase spáchania skutku vo veku blízkom veku mladistvého, nevyplývalo však, že by jeho vek mal vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť a tiež samotná skutočnosť, že sa obžalovaný k trestnému činu priznal, ešte sama o sebe neznamena, že napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti. Skutočnosť, že sa obžalovaný k trestnému činu priznal, bola obžalovanému pri ukladaní trestu zohľadnená, ako poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona.

Keďže súd ukladal obžalovanému trest podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona, pristúpil k modifikovaniu trestnej sadzby tak, že zvyšoval dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, ktorú vypočítal z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou trestnej sadzby a obžalovanému ukladal trest v rozpätí od 8 mesiacov do 24 mesiacov.

Obžalovanému súd zároveň ukladal úhrnný trest odňatia slobody, keďže ho odsudzoval za viac trestných činov podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona. Pri ukladaní trestu prihliadol na závažnosť trestných činov, význam chráneného záujmu (predovšetkým život a zdravie), spôsob vykonania činu, okolnosti, za ktorých bol

spáchaný, prognóza možnosti prevýchovy obžalovaného, obžalovaný spáchal prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky v špeciálnej recidíve a v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Zároveň súd zistil, že obžalovaný spáchal súdené trestné činy len dva mesiace po tom, ako bol odsúdený Okresným súdom Martin sp. zn. 4T/42/23, v ktorej voči nemu bolo rovnako realizované väzobné trestné stíhanie, pretože aj tento skutok spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, a to len tri dni po tom, ako bol odsúdený Okresným súdom Námestovo sp. zn. 6T/26/22. Okresný súd Martin sa snažil dosiahnuť prevýchovu obžalovaného uložením alternatívneho trestu - trestu povinnej práce, čo s však na obžalovaného nemalo žiaden prevýchovný účinok, keďže o dva mesiace sa dopustil rovnakého trestného činu, za ktorý už bol odsúdený. Pri ukladaní trestu súd obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 9 mesiacov. Obžalovanému uložil trest pri dolnej hranici trestnej sadzby, a to napriek tomu, že konal v špeciálnej recidíve, a to aj z dôvodu, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku. Pri ukladaní trestu tak súd vychádzal aj zo stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. 44 publikovaného v Zbierke Stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 5/2017: „Analogia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatela odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu. Ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Tr. poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom). Keďže obžalovaný neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu a prijatím viny nastali účinky v zmysle § 257 ods. 5 a ods. 8 Tr. poriadku, ktorými sú neodvolateľnosť vyhlásenia, vzdanie sa práva na vykonanie dokazovania v rozsahu uznanej viny a neprípustnosť riadneho opravného prostriedku, súd síce nepristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu, ako pri schvaľovaní dohody o vine a treste, ale obžalovanému ukladal trest pri dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby. Obžalovaného pre výkon trestu zaradil do minimálneho stupňa stráženia, keďže obžalovaný doposiaľ vo výkone trestu nebol.

Keďže obžalovaný ako účastník cestnej premávky závažným spôsobom porušil pravidlá cestnej premávky, spáchal trestný čin v súvislosti s vedením motorového vozidla pod vplyvom alkoholu a svojim nezodpovedným konaním vážne ohrozil aj iných účastníkov cestnej premávky, súd rozhodol aj o uložení trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu. Tento druh trestu mu ukladal podľa § 61 ods. 1, 2, 3 Tr. zákona, keďže v minulosti už bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 15.08.2023 aj pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 Tr. zákona, a to v hornej polovici trestnej sadzby od 1 do 10 rokov, t.j. minimálne 5 rokov 6 mesiacov a 1 deň. Súd obžalovanému uložil trest vo výmer 5 rokov a 8 mesiacov.

Súd považoval takto popri sebe uložené tresty, za zákonné a spravodlivé, ktoré v prípade obžalovaného plne zodpovedajú potrebám tak generálnej ako aj individuálnej prevencie a sú dostatočným prostriedkom na dosiahnutie jeho účelu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajší súd do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.)

- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. por.)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí (§ 307/1d Tr. por.), (§ 45/1 Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.